

PROKURAT (12) *sb m*

o jasne, a pochylone.

sg *N* prokurát (4). ◇ *G* prokuráta (1). ◇ *pl N* prokuráci (4). ◇ *A* prokuráty (3).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Pełnomocnik strony w procesie sądowym, obrońca; orator Mącz (12) : Nárzekáią ná iákies zázdy prokuraty/ Ze ie ktemu zwodzili iákies páraty. RejWiz 162, 162 marg, Ddv; RejZwierz 63; KochSat B2; Orator, Wymowcá/ Procurat Sprawcá rzeczy. Mącz 270a; Prokuraty dafz kárać gdy złey rzeczy bronią/ Przedáyna v tych gębá Prot D3v; BielSat Ev; Controwerli y piánych nigdy nie czynili/ Ięzyczni Prokuraći Sędzią nie kręcili. BielRozm 34.

W połączeniu szeregowym (1): Z Strony perfon Sędzięgo, Podfędká, Pifárzá, Procuratá, Woźnégo, etc. poštěpki y okoliczności, doštátecznie fá w lámym Státucie wysłzý opifáne SarnStat 1265.

Szeregi: »prokurat i sędzia« (1): Exceptie/ gwary/ dilácie: Noua emergentia: y áppellácie. Tymi dlužnik nárabia/ poko mu ich łtawa: A potym też Prokurat y Sędzia wstawa. KlonWor 73. [Ponadto w połączeniu szeregowym 1 r.]

»prokurat albo trybunalista« (1): Medykli to mądry [...]: Prokurat álbo Trybunálistá/ [...] iefli domowych rzeczy zániecha/ [...] głupftwem wielkim á páięczyną iego rozum íe będzie zdoził. GostGospSieb +2.

Synonimy: adwokat, obrońca, patron, prokurujący, rzecznik.

Cf PROKURATOR